

Boekverslag Overigetaal Maanmeisje door Kjersti Scheen

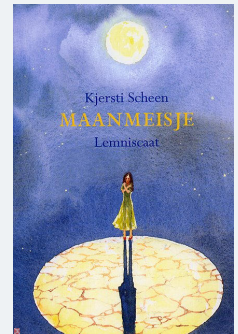
Boekverslag door een scholier

1760 woorden

28 januari 2002

★ 8,2

354 keer beoordeeld

Auteur	Kjersti Scheen
Eerste uitgave	1996
Vak	Overigetaal

DE BEGINGEGEVENS

Titel

De titel van dit boek is Maanmeisje, de schrijfster is Kjersti Scheen. Het boek is uitgegeven in 1993 in Gyldendal Norsk Forlag in Noorwegen. De uitgeverij is Lemniscaat en de oorspronkelijke titel is Manefeen. Het is de vierde druk uit 1994. Het boek is vertaald door Emmy Weehuizen-Deelder.

Titelverklaring

Het boek heet Maanmeisje omdat de vriend van Cindy, de hoofdpersoon, op het eind van het boek een liedje voor haar geschreven heeft dat over haar gaat en daar vergelijkt hij Cindy met een maanmeisje.

Genre

Dit boek is een roman over eenzaamheid en over anorexia.

Omvang

Het boek is redelijk dik, het heeft 1 deel, 22 hoofdstukken en heeft 157 bladzijden

De auteur

Kjersti Scheen is op 17 augustus 1943 in Oslo, Noorwegen geboren. Eerst illustreerde ze alleen kinderboeken, maar nu is ze helemaal overgegaan op het schrijven van boeken. Ze schrijft vooral romans en criminele romans. Ze heeft met haar boeken al vele prijzen gewonnen. Voor dit boek heeft ze in 1994 de Literatuurprijs van het Ministerie van Cultuur gekregen en in dat zelfde jaar heeft ze ook de Prijs van Schoolbibliothecarissen gekregen. Andere boeken die Kjersti Scheen geschreven heeft zijn (Noorse titels):

- * Varmene 1986
- * De siste vokterne 1991
- * Teppefall 1994
- * Ingen applaus for morderen 1996

- * Morellsommer 1996
- * Bore en dag 1997
- * Englemakerne 1998
- * Roselill 1999

UITGEBREID VERSLAG: HOE HEB JE HET GELEZEN?

HET VERHAAL

Hoe begint het boek?

Het verhaal begint als Cindy samen met Lotte en Christine naar school gaan. Christine en Lotte zijn een beetje kribbig tegen Cindy omdat ze het vervelend vinden dat Cindy de laatste tijd nooit meer iets wil eten. Cindy heeft namelijk anorexia. Dan komt er een terugblik die bijna het hele boek in beslag neemt.

HOE KOMT HET VERHAAL OP GANG?

Ze beschrijven hoe Cindy Helge voor het eerst goed bekijkt. Cindy wordt verliefd op hem. Op een avond belt hij haar zomaar op: of ze naar buiten komt. Daar lopen ze samen zonder iets te zeggen. Maar op school negeert Helge haar. Ze weet niet wat ze daarvan moet denken. Hebben ze nou verkering of niet? Maar bijna elke avond belt hij weer en doen ze hetzelfde, ze lopen hand in hand zonder iets te zeggen en af en toe staan ze stil om te zoenen. Cindy is ontzettend verliefd op hem. Door haar verliefdheid zondert ze zich erg af van haar vriendinnen en blijft dronken van verliefdheid alleen over.

WAARDOOR WORDT HET SPANNEND?

Op een dag heeft Helge al een paar dagen niet meer gebeld en Cindy heeft hem ook niet op school gezien. Hij is, zonder het haar te vertellen, met zijn moeder naar Oslo verhuisd. Cindy heeft niemand meer. Haar vriendinnen zijn boos op haar, omdat ze al die tijd geen aandacht van haar hebben gekregen. En dan begint haar vader ook nog te zeuren: hij vindt haar te dik. Hij zou het wel een goed idee vinden als Cindy weer eens zal gaan zwemmen en hardlopen. En dat doet Cindy. Ook haar zwemleraar begint te zeuren dat ze te dik wordt, ze moet lijnen en ze moet haar conditie weer terug krijgen. Cindy's moeder koopt een calorieëntabel, Cindy loopt nu elke dag hard, zwemt fanatiek en ze doet ook nog elke dag 400 sit-ups. Langzamerhand bekruipt Cindy een duister gevoel.

WAT IS HET HOOGTEPUNT?

Cindy begint te overdrijven. Binnen korte tijd bestaat haar leven alleen nog maar uit trainen, naar school gaan, slapen en zich aan de calorieëntabel houden. Door te trainen en honger te lijden probeert ze haar duistere gevoel te verdrijven. Als ze per ongeluk te veel eet, spuugt ze het weer uit. Tijdens een vakantie met Cathrine leert ze iets wat erg belangrijk voor haar is: telkens als haar moeder haar wil wegen, moet ze de voorgaande paar uur een paar liter water drinken, zodat het lijkt alsof ze niets is afgevallen. Haar moeder is opgelucht dat Cindy niet meer afvalt, wat dus niet zo is. Maar de schooldokter vindt haar alsnog te licht. Ze wordt naar een dokter in Oslo gestuurd en binnen een maand móet ze aangekomen zijn. Toch valt Cindy alleen nog maar meer af. Ze wordt naar een psychologe gestuurd. Dan komt Helge terug.

HOE EINDIGT HET VERHAAL?

Helge heeft besloten om toch maar bij zijn vader in Gyldendal te gaan wonen. Na een tijdje belt hij Cindy op, of ze weer naar de “oude plek” wilt komen. Cindy gaat en daar ontdekt ze dat Helge veranderd is: hij praat meer en hij houdt hun relatie ook niet meer geheim. Maar het is niet dezelfde relatie als eerst. Ze zijn nu gewoon vrienden. Het gaat wel een stuk beter met Cindy door de therapie bij Margarethe, maar een echte liefdesrelatie kan ze nog niet aan. Ze is bang dat ze de controle over zichzelf opnieuw verliest. Margarethe geeft Cindy meer zelfvertrouwen en overtuigd Cindy ervan dat iedereen bij haar thuis voor zichzelf kunnen zorgen, dat zij dat niet hoeft te doen. Het gaat de goede kant op.

Helge heeft een liedje voor Cindy geschreven en tijdens het midzomerfeest, waar Helge met zijn band optreedt, zingt hij het voor haar. Het liedje heet “het maanmeisje”. Dit is de tekst:

‘Er woonde eens een meisje op de maan, zo doorschijnend en bleek. Iedere avond kwam ze naar de aarde, naar de prins die haar liefhad. Maar zij verschool zich steeds voor hem, ze liet hem alleen staan in de donkere nacht. Hij probeerde haar vast te houden, maar slaagde er niet in. Maar toen de nacht op zijn donkerst was, ontdekte hij opeens in het noorden een maansikkel, die steeds groter werd. Het meisje liet zich daarvandaan aan een draad naar de aarde zakken en vertoonde zich eindelijk helemaal. En ze wilde het zelf.’

En dat wilde Cindy ook.

HOE ZIT HET VERHAAL IN ELKAAR?

Personen en Relaties

* Cindy: zij is de hoofdpersoon in dit verhaal. Cindy was altijd populair op school, zag er leuk uit en was onbezorgd. Dat verandert wanneer ze door allerlei omstandigheden uiteindelijk anorexia krijgt. Haar leven in één klap in elkaar. Cindy’s echte naam is Signe Marie Solhaug. Toen ze zes was kreeg ze een “Cindy-pop”, en vanaf toen noemde ze zichzelf Cindy, en dat moest iedereen doen. Nu ze veertien is, doet iedereen dat nog steeds

* Helge: hij is de jongen waar Cindy verliefd op is. Hij is een beetje een rare jongen, Cindy krijgt niet echt hoogte van hem. Hij is erg stil als ze een afspraakje hebben en op school negeert hij Cindy.

* Cathrine: zij is het ene moment wel, het andere moment niet de beste vriendin van Cindy.

* Lotte: zij is ook een vriendin van Cindy.

* Moeder: haar naam wordt niet genoemd. Vroeger kon Cindy het erg goed met haar vinden, nu niet meer zo. Ze zijn uit elkaar gegroeid en Cindy vindt dat haar moeder zich teveel met haar bemoeit.

* Vader: ook zijn naam wordt niet genoemd. Hij maakt wel eens opmerkingen over Cindy’s gewicht, dat ze te dik wordt en hij stimuleert haar om te gaan.

* Stian: hij is het broertje van Cindy. Stian is dertien jaar oud. Je leert hem alleen kennen van de buitenkant, net zoals alle andere bijpersonen.

* Margarethe: zij is de psychologe van Cindy. Cindy heeft veel steun aan haar. Margarethe geeft haar veel zelfvertrouwen.

Plaats

Het verhaal speelt zich af in Gyldendal, vlakbij Oslo. Meestal in de buurt van de leefomgeving van Cindy, zoals bij haar thuis, op school, enz.

Tijd

Het verhaal speelt zich af in het heden. Dat kun je merken aan de beschreven samenleving, die is net zoals het hier is, op kleine verschillen na. De vertelde tijd van het begin tot het einde van het boek is een half jaar, maar in het middelste deel van boek is er een terugblik van een jaar. De gebeurtenissen worden daarin beschreven.

Perspectief

Het boek is geschreven in het vertellers- perspectief. Je kunt het best meeleven met Cindy omdat bijna alle gebeurtenissen uit het boek verwerkt is in haar gedachten.

Bedoeling

Het thema van dit boek is eenzaamheid en anorexia. De bedoeling van de schrijfsters is de lezers te laten inzien wat de gevolgen van anorexia zijn.

Realiteit

Dit verhaal stemt zeker overeen met de werkelijkheid. Er zijn veel jongeren die ook anorexia hebben. Het kan iedereen overkomen.

Taalgebruik

Het boek is duidelijk geschreven en ook netjes, niet grof. De schrijfster schrijft veel over de gevoelens van Cindy

Humor

Je leest in het boek meestal over de gevoelens en gedachten van Cindy, en dat was niet zo positief want ze zat nogal in de put. Er is dus niet echt sprake van humor.

RECENSIE

Het was een heel begrijpelijk verhaal want je kon best wel veel dingen erin herkennen en zoals ik net al schreef kan het je zelf ook overkomen.

Het is ook wel een leerzaam verhaal want in dit verhaal begrijp je dat anorexia niet komt doordat mensen zichzelf te dik vinden maar dat het door heel veel dingen kan komen.

Het kan ook zeker echt gebeurd zijn want anorexia en verliefdheid kan iedereen overkomen.

Het is ook een interessant verhaal want er gebeurt iedere keer weer wat, wat je eigenlijk niet verwacht zoals dat Helge terugkomt.

Geschreven door: Mirjam Bekkenkamp

Vindplaats: www.scholieren.com

EIGEN RECENSIE

Ik vind het een heel mooi boek. Het is een erg goed onderwerp omdat de lezers goed te weten komen wat

anorexia is en dat het iedereen kan overkomen. Vaak denk je: dat overkomt mij toch niet. Maar Cindy was ook een gewoon meisje met genoeg vrienden en haar overkwam het ook. Het staat erg dichtbij de samenleving want anorexia draait om voedsel, en daar heeft iedereen mee te maken. Als je dat bedenkt, is anorexia zo dichtbij. Ook al heb je zelf geen anorexia, je kunt je toch erg goed inleven. Dat komt doordat het boek bijna alleen maar de gevoelens van Cindy schets. Je krijgt een erg goed beeld van haar. Maar aan zo'n vertelvorm zitten ook negatieve kanten. Je wordt een beetje gek om alleen maar te weten wat zij denkt. Je wilt ook wel eens wat weten van de andere personen, wat zij denken, van haar, van de situatie.

Er wordt een heel mooi beeld gegeven van de ziekte en de ontwikkeling van Cindy in de loop van haar ziekte. Als ik iemand zou kennen die neiging heeft om anorexia te krijgen, zou ik dit boek hem/ haar aanraden. Die zal dan toch wel anders gaan denken, en inzien dat niks meer eten echt geen zin heeft en dat je daardoor de controle over je leven niet terug krijgt. En voor mensen die al anorexia hebben is het een goede steun om te lezen dat Cindy er weer bovenop komt en dat je weet dat er ook wat aan te doen valt, net als wat Cindy deed, naar een psychologe gaan.